

דף יא.

עין משפט ב.

יו"ד סימן רא סעיף א

- א. אין האשה עולה מטומאתה ברחיצה במרחץ או באמבטיה^א ואפי' עלו עליה כל מימות שבעולם חייבים עליה כרת עד שתטבול כל גופה בבת אחת במי מקוה או מעיין שיש בהם ארבעים סאה^ב.
- ב. שיעור ארבעים סאה הוא אמה על אמה בגובה שלש אמות במרובע ובאמה בת ששה טפחים וחצי אצבע^ג.
- ג. אם המקוה רחב יותר ואינו גבוה כ"כ כשר^ד אם יכולה להתכסות כל גופה בהן בבת אחת, וצריך שיעלה בחשבון ארבעים וארבע אלף וקי"ח אצבעות בגודל ועוד חצי אצבע.
- ד. צריך שיהיה החריץ שבו המים גדול יותר משיעור ארבעים סאה של המים כדי שכשתכנס הטובלת ויתרוממו המים ישארו שם ארבעים סאה^ה.

לו. לשון הרמב"ם בפי"א מהלכות א"ב.

לז. מברייטא בע"ז דף ע"ה ובסוף פ"ק דחגיגה. ומי מקוה היינו מי גשמים שנקוו לגומא אע"פ שאינן מים חיים דא"צ מים חיים אלא לזב אבל לא לנדה ולזבה. טור. אבל בארות שנובעים הם מעיין גמור לכל דבר. וכל זה באדם, שצריך ארבעים סאה גם במי מעיין. אבל בכלים במעיין, בכל שהוא לדברי הכל. טור.

לה. דבעינן אמה שוחקת והשוחקת יתירה על העצבה בחצי אצבע ממשנה פ"ט דכלים משנה י"ז, רשב"א.

לט. והיינו כשיש בין הכל מ' סאה. ועיין בסי' קצ"ח סעיף ל"ו, ל"ז. ולקמן בסימן זה בסעיף ו'. ש"ך ס"ק ד"ה'.

מ. עיין בפ"ת ס"ק ג' מש"כ ממעיל צדקה.

עין משפט ג.

יו"ד סימן קצח פעיף א

א. צריכה האשה שתטבול כל גופה בפעם אחת ^ק, לפיכך צריך שלא יהיה עליה שום דבר החוצץ ^ר אפי' כל שהוא.

אם דרך רוב בני אדם להקפיד עליו ^ש, אפי' שהיא אינה מקפדת עליו הרי זה חוצץ.

אם חופה רוב הגוף, אפי' אין דרך בני אדם להקפיד עליו ^ת, חוצץ.

הגה: לכתחילה לא תטבול אפי' בדברים שאינם חוצצים, גזירה לשאר דברים החוצצין.

יו"ד סימן רא פעיף א

עין לעיל עין משפט ב

מא. בתורת כהנים פרשת אמור פרק ד' נלמד מהכתוב "כי אם רחץ בשרו במים ובא השמש וטהר" מה ביאת שמשו כולו כאחת אף ביאתו במים כולו כאחת.

מב. מימרא דרב יצחק בעירובין דף ד' ע"ב, ונדה ס"ז ע"ב.

מג. הרא"ש בשם הראב"ד, וכ"כ הרשב"א מתוספתא, הביאה הר"ש בפ"ט דמקואות השיריים וכו'.

והיכא שרוב בני אדם אינם מקפידים והיא מקפדת, כתב הב"י בשם הרמב"ם דחוצץ, וכך פסק הב"ח וד"מ, אבל אם אינה מקפדת היא לעולם ורק מקצת בני אדם מקפדין, לא הוי חציצה. ט"ז ס"ק ב'.

מד. דדבר תורה אינו חוצץ אלא ברובו ומקפיד עליו, וגזרו רבנן ברובו שאין מקפיד עליו משום רוב המקפיד, וגזרו על מיעוט המקפיד ג"כ משום רוב המקפיד, אבל במיעוט ואינו מקפיד שהם שני דברים לטובה, לא גזרו כלל דהוי גזירה לגזירה.

ומה שכתב הרמ"א גזירה אטו דברים החוצצים, היינו לכתחילה אבל מדינא מותר. ט"ז ס"ק ד'.